

Mrzáček II. - - Nezařazeno

G Em C D7
1) Na dvorečku maličkém, ozývá se dětský smích,
G Em C D7
přibelhá se děvčátko, jenom takhle o berlích.
Chtělo by si s dětmi hrát, ony ji však nechtěj znát,
že prý je jim na obtíž, že prý jim má pokoj dát.

Ref: Jedné krásné noci té andílek ji k sobě vzal,
ret malého děvčátka naposledy zašeptal:
(recitace)

"Maminko, až budu v nebi, smím si tam s andílkou hrát.
Budou mě mít rádi? A nebudou říkat, že jsem mrzáček a že jim mám pokoj dát.
Maminko, proč mě tady na zemi už nikdo nemá rád,"

2) Když děvčátko odváželi, stichl rázem zpěv a smích
a děti se marně ptaly po děvčátku o berlích.
Už se nikdy nenavrátní, nebude si písničky zpívat,
nebude si s dětmi hrát, nebude se na mne dívat.

Ref: Jedné krásné noci té...:

"Maminko, tam na nebi je tam hodně andílků?
Budou mě tam mít rádi a nebudou mi říkat "mrzáčku, dej nám pokoj!"?
Víš tady na zemi, kromě tebe maminko, mě už nikdo, nikdo nemá rád."

3) Na dvorečku maličkém, zpívají si ptáčkové,
ale nikdo nepochopí, jak jsou děti bláhové.
Nosí na hrob kytičky a zdobí je písničkami,
ale už nikdo neprobudí to děvčátko s berličkami.

Ref: Jedné krásné noci té...:

"Sbohem! Sbohem maminko. Já už...."